

LÆSNING: Er evnen til at fremkalde billeder, sammenhænge og følelser gennem typografiske elementer

EN LETSINDIG FYR

175

Hun smutter udenfor som en fugl. Sasjka sætter sig ned med en træt mine og siger med en misbilligende hovedrysten:

– Sikken en karakter! En vildkat er hun og ingen pige.
– Hvad vil du så med hende?

– Jeg vil ikke have, hun gifter sig med den skaldede vognmand! Det er en hæsliig tanke. Det finder jeg mig ikke i!

Han drikker sin kolde kaffe, og i næste nu har han allerede glemt det overståede drama og giver sig hen i tankelyrik:

– Ved du hvad, hvad enten det er hellig eller søgn, når jeg ser en flok unge piger, på vej fra skolen eller fra arbejde – så skælver mit hjerte som en fugl! Du gode Gud, må jeg tænke, hvor er der mange piger til! Og hver eneste én af dem har én, hun holder af – og selv om hun ikke har nogen, så får hun en i morgen – det kommer ud på ét! Forstår du, det er livet! Er der noget bedre end kærligheden? Tænk bare på, hvad natten er! Parrene favnes og kyskes – hu hej! Det er som . . . ja, jeg kan ikke finde ord for det! Sandelig har Vorherre dér givet menneskene en glæde . . .

Han springer op fra stolen og udbryder:

– Du, lad os gå en tur i byen!

Himlen er grå og overtrukket, der falder en tæt, prikkende støvregn. Det er koldt, surt og trist. Men Sasjka ser intet af dette, han strammer sin tynde sommerjakke om livet og snakker løs uden ophold om alt det, som hans umættelige øjne slår ned på i butiksvinduerne – slips, pistoler, legetøj og damekjoler, maskindele, chokolade og kirkekar. Pludselig får han øje på de store sorte tårer på en tekstplakat